

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อผ. ๒๑๓/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อผ. ๑๙๑/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายยุทธ สมบัติพิบูลย์ ผู้ฟ้องคดี
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๒
ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครศรีธรรมราช คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๕/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๙๑/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำโครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร” ซึ่งเป็นโครงการที่ได้ดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ออกระเบียบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้าน องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรถือปฏิบัติ และรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบทุกเดือน สำนักปลัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพรเห็นว่า การดำเนินการตามโครงการดังกล่าวอยู่ในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายพัฒนาสังคม ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงมอบหมายให้ฝ่ายพัฒนาสังคมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการดังกล่าว ต่อมา

/ในปีงบประมาณ...

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ผู้ฟ้องคดีได้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติโครงการดังกล่าวแล้ว ฝ่ายพัฒนาสังคมจึงจัดให้มีการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในเขตอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน ๕ รุ่น รวมผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน ๕,๐๐๐ คน และมีการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นแจ็กเก็ตสีเหลืองแขนยาวมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ได้ตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีข้อทักท้วงว่า การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ เรื่อง การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย นอกจากนั้น ยังไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องจากแม่ไม่มีการมอบเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมก็สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ จึงให้เรียกเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือที่ ชพ ๕๑๐๒๙/๒๙๓๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีได้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมาด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ ชพ ๕๑๐๒๘/๔๗๘๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและมีหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ชพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในการดำเนินโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้น สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ มอบหมายให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายพัฒนาสังคม โดยที่โครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่จึงมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและ

/มีส่วนร่วม...

มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการหลายคน แต่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่สามารถค้นหาเอกสารหลักฐานทั้งหมดเกี่ยวกับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้เนื่องจากระยะเวลาผ่านมาเกือบ ๘ ปีแล้ว โดยพบเพียงเอกสารการขออนุมัติจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมของกองพัสดุและทรัพย์สินและเอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จากกองคลัง ซึ่งปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีที่ได้ลงนามให้ความเห็นชอบก่อนเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเท่านั้น การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่ได้พิจารณาว่า การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหลายคน แต่กลับมีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย จึงเป็นการให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินส่วนที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ นอกจากนี้ การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งถูกบรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทั่วไปประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ผ่านความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ส่งสำเนาข้อบัญญัติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบแล้ว ประกอบกับสถานะการเงินการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีรายได้เพียงพอในการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยไม่ทำให้เกิดปัญหาในการให้บริการสาธารณะด้านอื่น ๆ นอกจากนั้น โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย คือ สภาพสตรีในจังหวัดชุมพร ได้เสนอความรู้ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น และรับทราบปัญหาของแต่ละพื้นที่ เพื่อปรับทัศนคติ สร้างความเข้าใจระบบการพัฒนา โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน และเพื่อให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ทำความรู้จักและสร้างความสามัคคีระหว่างกัน จึงต้องมีเสื้อยูนิฟอร์มเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ทราบได้ว่าเป็นใครเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อสร้างความเป็นระเบียบและความภาคภูมิใจให้แก่สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่ได้ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม หากไม่มีเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ย่อมทำให้การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการดังกล่าวไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ เสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จึงเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวอย่างยิ่ง อีกทั้งเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่ได้มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถใช้สวมใส่ในช่วงการฝึกอบรมจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๑๐ ปี การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวจึงถือเป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยประหยัดแล้ว ผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดียอมเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน และลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งยกคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๑

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำโครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร (มบ.อบจ.ขพ.)” กำหนดระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ ๘ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และมีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าวในหมวดค่าใช้สอย รายการที่ ๑๒ ประเภทรายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ จำนวน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) มีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๑ สฎ/๑๘๙๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งผลการตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีข้อทักท้วงว่าการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เรื่อง การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย นอกจากนั้น ยังไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องจากแม้ไม่มีการมอบเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ก็สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ จึงให้เรียกเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร

/ส่งคืนคลัง...

ส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๒๗๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีดังกล่าว ในการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรมแล้ว และมีความเห็นสรุปความได้ว่า ผู้ฟ้องคดี ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับบัญชาการปฏิบัติราชการของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และเป็นผู้ลงลายมือชื่อเป็นผู้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อพิจารณาอนุมัติ และลงลายมือชื่อในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเพื่อขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมดังกล่าวโดยแนบรายละเอียดค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย และลงลายมือชื่อในหนังสือที่ขอให้กองพัสดุและทรัพย์สินดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร รวมทั้งเป็นผู้ลงลายมือชื่อเป็นผู้เบิกตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ผู้ฟ้องคดีจึงต้องถือปฏิบัติให้ถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความระมัดระวังในการกำหนดค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งไม่ถึงเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องจากแม้ไม่มีการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ก็ยังสามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้ การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์مدังกล่าวจึงเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณในลักษณะฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น อีกทั้งการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงไม่สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และไม่ถือเป็นการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส อันจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๗ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงโดยไม่ตรวจสอบว่า เสื้อยูนิฟอร์مدังกล่าวสามารถดำเนินการจัดซื้อได้ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและประหยัดเพื่อประโยชน์ในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ประกอบกับข้อ ๑๕

/วรรคสอง...

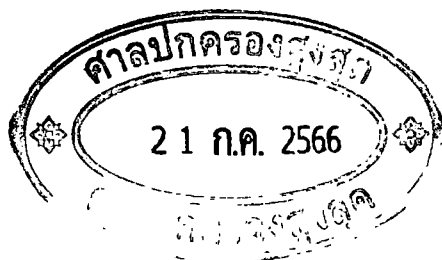

วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามส่วนของการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายดังกล่าว คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยกรณีนี้เป็นความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๑๓๗๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒/ว ๔๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำโครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร (มบ.อบจ.ขพ.)” และได้ออกระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้สำนักปลัดนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ถือปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบทุกเดือน โดยมีฝ่ายพัฒนาสังคม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินโครงการดังกล่าว นั้น เห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการใดให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จัดตั้งกลุ่มได้ โดยการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้น เป็นเพียงนโยบายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเท่านั้น การจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มีลักษณะเป็นการจัดตั้งกลุ่มบุคคลโดยกำหนดสิทธิประโยชน์ให้ผู้ที่มีสมัครเป็นสมาชิกได้รับสิ่งของหรือประโยชน์บางประการเป็นการตอบแทน ซึ่งทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

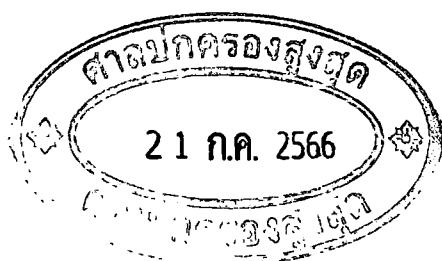

พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อมอบสิ่งของให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประกอบกับนอกจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) จะต้องมีข้อทักท้วงให้เรียกเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าวส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ยังมีความเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ควรทบทวนการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ด้วย ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมดังกล่าวอย่างยั้งนั้น เห็นว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร นักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ ตำแหน่งประเภทบริหาร จึงเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบว่า ค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รวบรวมข้อบกพร่องในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม สัมมนาและศึกษาดูงาน โดยมีข้อบกพร่องประการหนึ่งที่ตรวจพบ คือ หน่วยงานที่จัดฝึกอบรมเบิกเงินค่าใช้จ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อ ผ้าขนหนู ชุดปฏิบัติธรรม (ชุดขาว) สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งเป็นค่าจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ทำนองเดียวกับเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ และสำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า สถานะการเงินการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีรายได้เพียงพอในการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มตามโครงการดังกล่าวโดยไม่ทำให้เกิดปัญหาในการให้บริการสาธารณะด้านอื่น ๆ และการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งถูกบรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทั่วไปประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผ่านความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ส่งสำเนาข้อบัญญัติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบแล้ว แต่การกำหนดค่าใช้จ่ายตามโครงการดังกล่าวย่อมต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ด้วย การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร

/ขออนุมัติ...

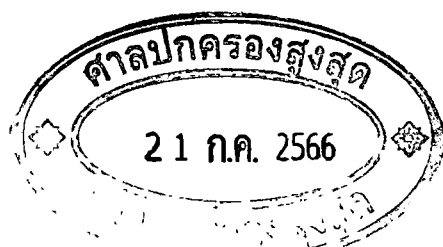
ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และขออนุมัติเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย
 ในการฝึกอบรมดังกล่าว จึงมีหน้าที่ต้องจัดทำโครงการให้ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นไปตาม
 ระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่
 ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความ
 ความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ฝ่ายพัฒนาสังคม
 เป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรม
 กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และโครงการดังกล่าวเป็นโครงการขนาดใหญ่จึงมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
 มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการหลายคน แต่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
 ทางละเมิดไม่สามารถค้นหาเอกสารหลักฐานทั้งหมดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิก
 กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ เนื่องจากระยะเวลาผ่านมาเกือบ ๘ ปีแล้ว โดยพบเพียงเอกสาร
 การขออนุมัติจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมของ
 กองพัสดุและทรัพย์สินและเอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มจาก
 กองคลังซึ่งปรากฏลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีที่ได้ลงนามให้ความเห็นชอบก่อนเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 พิจารณาเท่านั้น การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่ได้พิจารณาว่า
 การดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน
 อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าวนั้นมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหลายคน แต่กลับมี
 ความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย จึงเป็นการให้ผู้ฟ้องคดี
 ใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินส่วนที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ
 ที่ ชพ ๕๑๐๒๙/๒๙๓๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำต่อ
 คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยมีได้ส่ง
 สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมาด้วย นั้น ขอชี้แจงว่า
 เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ขอเลื่อนนัดให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
 ความรับผิดชอบทางละเมิดเป็นวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเหตุผล
 ในการออกคำสั่งและได้ทราบแล้วว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
 ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง โดยผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้โต้แย้งคัดค้านคณะกรรมการแต่อย่างใด
 จากการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
 ทางละเมิดพบเอกสารที่สามารถระบุว่ามีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการดังกล่าวและ
 การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มเพื่อมอบแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งที่มีลายมือชื่อปรากฏในเอกสารและ
 ตามสายการบังคับบัญชา แต่ไม่ปรากฏหลักฐานแสดงว่านางสาวธัญลักษณ์ เรืองช่วย ตำแหน่ง
 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๕ ฝ่ายพัฒนาสังคม และนายอุดม เรียบร้อย ตำแหน่ง

/นักบริหาร...

นักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๖ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเจ้าหน้าที่ทั้งสองคนดังกล่าวมีหน้าที่ช่วยเหลืองานส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายทั้งหมด ซึ่งเป็นการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ แล้ว สำหรับในชั้นพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ให้ความเป็นธรรมแต่ประการใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่มีเหตุให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด

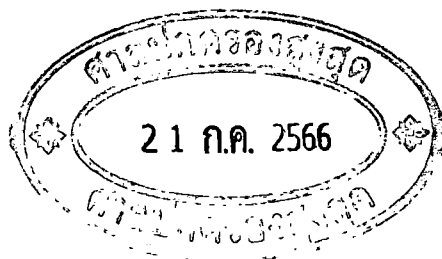
ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน กับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการดำเนินงาน ตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้สอดคล้องและเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาหลักเกณฑ์ การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกายตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ เรื่อง การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย แล้วเห็นว่ากระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา ถือปฏิบัติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามหนังสือสั่งการดังกล่าว ในการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้น ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาและคำนึงถึงความประหยัดและความคุ้มค่าแล้ว โดยเห็นว่า เสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการฝึกอบรม เพราะเป็นสัญลักษณ์ ของสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งผ่านการฝึกอบรมแล้ว หากไม่มีเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้แก่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแล้ว โครงการดังกล่าวก็จะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้ง เสื้อยูนิฟอร์มที่ได้มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้น นอกจากจะสามารถใช้สวมใส่ในช่วงการ ฝึกอบรมแล้วยังสามารถใช้สวมใส่ได้ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๑๐ ปี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดี ได้โต้แย้งคัดค้านต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดขอให้เจ้าหน้าที่บางส่วนมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ

/สอบข้อเท็จจริง...

สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเท่านั้น แต่ไม่ได้ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนในสังกัดสำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิก
กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มาให้ถ้อยคำด้วย โดยผู้ฟ้องคดียืนยันว่า นางสาวธัญลักษณ์
เรื่องช่วย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๕ ฝ่ายพัฒนาสังคม และนายอุดม เรียบร้อย
ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๖ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว แต่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเห็นว่า
ไม่ปรากฏหลักฐานแสดงว่านางสาวธัญลักษณ์ และนายอุดม เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โดยเจ้าหน้าที่ทั้งสองคนดังกล่าวมีหน้าที่ช่วยเหลืองานส่วนอื่นที่เกี่ยวกับโครงการจัดตั้งและ
ฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด
ทางละเมิดไม่สามารถค้นหาเอกสารหลักฐานทั้งหมดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิก
กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มาตรวจสอบได้ กรณีจึงเห็นได้ว่า ความเห็นของคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายทั้งหมด และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่สั่งการ
ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดังกล่าวเป็นการใช้
ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ไม่สุจริต และไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การเพิ่มเติมโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำให้การ
และเพิ่มเติมว่า การที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แกลงนโยบายต่อสภาองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดชุมพรนั้น ก็เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้ทราบนโยบาย
การบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่นโยบายที่ได้แกลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ชุมพรดังกล่าวไม่มีผลเป็นกฎหมาย และการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวก็ต้องเป็นไป
โดยถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย
ส่วนการออกระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๔๙ นั้น เป็นการใช้อำนาจออกระเบียบที่มีลักษณะเป็นบทบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการ สังกัดกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว
และมีผลผูกพันงบประมาณรายจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขัดกับพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน
การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗
นอกจากนี้ เมื่อโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับ
ฐานะบทบาทของแม่บ้านให้ทัดเทียมและโดดเด่นในสังคม เพื่อให้เกิดพลังแห่งความสามัคคี
ในหมู่คณะ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และร่วมกันตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้านการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ จึงเห็นได้ว่า วัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวมุ่งเน้นที่การพัฒนา

/ตัวบุคคล...

ตัวบุคคล การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เสื่อยุนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการฝึกอบรมตามโครงการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพราะเป็นสัญลักษณ์ของสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ.ชุมพร ซึ่งผ่านการฝึกอบรมแล้ว หากไม่มีเสื่อยุนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร การอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มีหน้าที่บริหารงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ต้องกำกับดูแลและตรวจสอบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร แต่ปรากฏว่า ในการดำเนินการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้น สำนักปลัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพรได้มอบหมายให้ฝ่ายพัฒนาสังคมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดทำเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และเสนอให้ผู้ฟ้องคดีลงนาม ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงิน ในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร เพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ได้ลงนามในหนังสือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื่อยุนิฟอร์มแม่บ้าน ถึงกองพัสดุและ ทรัพย์สิน เพื่อดำเนินการจัดซื้อเสื่อยุนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามเป็นผู้เบิกเงินค่าจัดซื้อเสื่อยุนิฟอร์มดังกล่าว ตามฎีกาเบิกเงิน ตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ วันที่คลังรับ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ โดยมีได้ตรวจสอบว่า การเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื่อยุนิฟอร์ม เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าวนั้นสามารถทำได้โดยถูกต้องตามระเบียบของ ทางราชการหรือไม่ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีพึงต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ โดยผู้ฟ้องคดี อาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวัง แม้เพียงเล็กน้อยก็จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบ ใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาวิธีการดำเนินการในข้อ ๕.๕ ของโครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร” (มบ.อบจ.ชพ.) ที่กำหนดให้ทำการจัดตั้งและฝึกอบรมสมาชิกของกลุ่มแม่บ้านดังกล่าวโดยแบ่งเป็นรุ่น ประกอบกับหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขออนุมัติดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๕ รุ่น ผู้เข้าอบรมสัมมนา ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฯลฯ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๙,๖๕๕,๕๐๐ บาท โดยเป็นค่าอาหารของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ฯลฯ ซึ่งนายอำนวยการ บัวเขียว ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้ลงนามอนุมัติในวันเดียวกันแล้ว เห็นได้ว่า ข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดว่า ในระเบียบนี้... “การฝึกอบรม” หมายความว่า การอบรม การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา การดูงาน การฝึกงานหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการหรือหลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ “ผู้เข้ารับการฝึกอบรม” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือบุคคลภายนอกที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการจัดขึ้น ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ได้แก่... (๘) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม... วรรคสอง กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายตาม (๑) ถึง (๑๐) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยประหยัดเพื่อประโยชน์ในการฝึกอบรม และข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ เมื่อผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการดังกล่าวเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร รวมทั้งคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร อีกทั้งมีการอนุมัติโครงการอบรมแล้วและมีช่วงเวลาจัดอบรมที่แน่นอน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ การอบรมตามโครงการดังกล่าวจึงเป็นการฝึกอบรมตามคำนิยามในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เช่นนี้ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามโครงการข้างต้นจึงต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว หมวด ๒ ค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้จัดฝึกอบรมที่จัดในประเทศ

/สำหรับ...

สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ย่อมหมายถึง ค่าใช้จ่ายสำหรับรายการสำคัญที่ต้องมีหรือขาดไม่ได้ในการจัดฝึกอบรม หากไม่มีรายการดังกล่าว จะทำให้การจัดฝึกอบรมในครั้งนั้นไม่อาจดำเนินการได้หรือทำให้การอบรมนั้นไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์โครงการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และวิธีดำเนินการจัดฝึกอบรมดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เป็นการจัดฝึกอบรมสัมมนาทั่วไปโดยมีวิทยากร บรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรมเท่านั้น เสื่อยูนิฟอร์มที่มอบให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงมิใช่วัสดุหรืออุปกรณ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อการจัดฝึกอบรมดังกล่าว แม้ไม่มีเสื่อยูนิฟอร์ม มอบให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม การฝึกอบรมดังกล่าวก็บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้ ฉะนั้น ค่าจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จึงมิใช่ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม โครงการดังกล่าว ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่าย ในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ดังกล่าวได้ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ได้เสนอขออนุมัติ โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แม้จะไม่ปรากฏรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวก็ตาม แต่เจ้าหน้าที่ ฝ่ายพัฒนาสังคมได้จัดทำหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอผู้ฟ้องคดีลงนาม เพื่อเสนอขออนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้แนบรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาของแต่ละรุ่น ซึ่งรวมทั้งค่าเสื่อยูนิฟอร์ม จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ตัวละ ๓๖๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๘๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งจัดทำหนังสือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติ เปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เสนอผู้ฟ้องคดีลงนาม เพื่อเสนอขออนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้แนบรายละเอียดค่าใช้จ่าย ในการอบรมสัมมนาของแต่ละรุ่น ในส่วนค่าเสื่อยูนิฟอร์มจำนวนเท่าเดิม แต่ปรับลดราคาเหลือ ตัวละ ๓๓๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหนังสือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เพื่อให้กองพัสดุ และทรัพย์สินดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์ม จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว พร้อมแนบเอกสารประกอบ

/การจัดซื้อ...

การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวว่า สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ ทั้งที่กองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้แจ้งเวียนข้อบกพร่องในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในส่วนการจัดซื้อเสื้อ ผ้ายกยี่ห้อชุดปฏิบัติธรรม (ชุดขาว) สำหรับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้มีข้อเสนอแนะว่า การจัดซื้อของแจกให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม หากไม่จัดซื้อเสื้อก็สามารถจัดฝึกอบรมตามวัตถุประสงค์ได้ การจัดซื้อของแจกสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) ลงลายมือชื่อในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ลงลายมือชื่อในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เพื่อให้กองพัสดุและทรัพย์สินดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ลงลายมือชื่อในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งฎีกาเบิกเงินเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิกในใบรับรองของผู้เบิก (แบบ ๖ ก) แบบงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา (แบบที่ ๔) และฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเบิกจ่ายเงินค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว เป็นเงิน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ขายเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ทำให้การเบิกจ่ายเงินค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวไม่เป็นไปตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พฤติการณ์หรือการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรมิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร

/หากผู้ฟ้องคดี...

หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเช่นว่านั้น ย่อมป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อย่างแน่แท้ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นโครงการที่ต้องอบรมให้ความรู้กับกลุ่มแม่บ้านเพื่อยกฐานะบทบาทสตรีให้มีศักยภาพและการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งมีจำนวนมาก จึงต้องมีสื่อยูนิฟอร์มเป็นสัญลักษณ์เพื่อให้ทราบได้ว่าเป็นใครเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อสร้างความเป็นระเบียบและความภาคภูมิใจให้แก่สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่ได้ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม หากไม่มีสื่อยูนิฟอร์มดังกล่าวย่อมทำให้การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในโครงการ สื่อยูนิฟอร์มดังกล่าวจึงเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวอย่างยิ่ง นอกจากนี้ สื่อยูนิฟอร์มดังกล่าวใช้สวมใส่ในโอกาสสำคัญของจังหวัดนับจนถึงปัจจุบันนอกเหนือจากการสวมใส่ในช่วงการฝึกอบรม และผู้ผ่านการอบรมทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านรับทราบการดำเนินการอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณมากกว่าการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านอื่น นั้น เห็นว่า เมื่อค่าจัดซื้อสื่อยูนิฟอร์มเพื่อแจกให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่เข้าร่วมการอบรม มิใช่ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น อีกทั้งกองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดซื้อสื่อแจกผู้เข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ข้ออ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่อ้างว่า การดำเนินการโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นไปตามนโยบายการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้มีการตั้งงบประมาณดำเนินการไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทั่วไปประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติดังกล่าวแล้ว และสถานะการเงินการคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีรายได้เพียงพอในการจัดซื้อสื่อยูนิฟอร์มตามโครงการดังกล่าวโดยไม่ทำให้เกิดปัญหาในการให้บริการสาธารณะด้านอื่น ๆ นั้น เห็นว่า โครงการดังกล่าวแม้จะเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรก็ตาม แต่ในขั้นตอนการจัดฝึกอบรมซึ่งต้องใช้งบประมาณของทางราชการย่อมต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้

/ในกฎหมาย...

ในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เมื่อค่าจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์ม มิใช่ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมโครงการดังกล่าว ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น ข้ออ้างนี้จึงไม่อาจรับฟังได้เช่นกัน ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย และความเสียหายดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการงดเว้นการกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดี จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

สำหรับปัญหาว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย เป็นเงิน ๔๙๕,๐๐๐ บาท เหมาะสมกับระดับความร้ายแรงและเป็นธรรมหรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณารายงานผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๒๗๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ได้ระบุความเสียหายเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท และมีเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๙ คน โดยผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำละเมิดดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมที่ต้องหักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกแต่อย่างใด เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทั้ง ๙ คน รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนเท่า ๆ กัน แต่ให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนตามสัดส่วนความรับผิด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เป็นกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับกับกรณีนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อฝ่ายพัฒนาสังคม สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามโครงการดังกล่าว และคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของ

/สำนักปลัด...

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ได้มอบหมายให้นายอุดม
 เรียบร้อย ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ระดับ ๖ เป็นหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม มีหน้าที่บังคับ
 บัญชา ควบคุม ดูแล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่าย และรับผิดชอบงานฝึกอบรมสัมมนา
 ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของฝ่ายพัฒนาสังคม โดยต้องทำการกลั่นกรอง ตรวจสอบงาน
 ที่เจ้าหน้าที่เสนองานในหน้าที่และความรับผิดชอบ ก่อนนำเสนอปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 จนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ และมอบหมายให้นางสาวธัญลักษณ์ เรื่องช่วย ตำแหน่ง
 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๕ ฝ่ายพัฒนาสังคม มีหน้าที่รับผิดชอบงานโครงการอบรม
 แม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งตามรายงานการสอบสวนระบุว่า นายอุดม
 ได้ลงลายมือชื่อผ่านงานในฐานะหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคมในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและ
 ร่วมกิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาสมาชิกแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในหนังสือองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดชุมพร สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐
 ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ และลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง โครงการอบรมสัมมนา
 จัดตั้งกลุ่มสมาชิกแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณานุมัติให้เบิกจ่าย
 ค่าอาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม ค่าอาหารกลางวัน และค่าอาหารเย็น และนางสาวธัญลักษณ์
 ได้ลงลายมือชื่อเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๒๑
 พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและร่วมกิจกรรมโครงการอบรมสัมมนา
 สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม กรณีจึงฟังได้ว่า นางสาวธัญลักษณ์
 เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามโครงการดังกล่าว และนายอุดมเป็นผู้กลั่นกรองงานตามโครงการ
 ดังกล่าวก่อนที่จะเสนอให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในหนังสือในขั้นตอนการขอความเห็นชอบและ
 ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มเพื่อมอบให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้านผู้เข้าร่วมอบรม
 ตามโครงการดังกล่าว จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ตามหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน
 อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) หนังสือสำนักปลัดองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการฝึกอบรม
 สัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติ
 ดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
 ไม่อาจหาสำเนาหนังสือดังกล่าวได้ ทั้งที่ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
 ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดว่า หนังสือที่จัดทำขึ้นโดยปกติให้มีสำเนาฉบับเก็บไว้
 ที่ต้นเรื่อง ๑ ฉบับ และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่หน่วยงานสารบรรณกลาง ๑ ฉบับ วรรคสอง กำหนดว่า

/สำเนาฉบับ...

สำเนาฉบับให้ผู้ลงชื่อลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อ และให้ผู้ร่าง ผู้พิมพ์ และผู้ตรวจลงลายมือชื่อ หรือลายมือชื่อย่อไว้ที่ข้างท้ายขอบล่างด้านขวาของหนังสือ นอกจากนี้ คณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่ได้แสวงหาพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์ว่า นายอุดมและนางสาวธัญลักษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือขอความเห็นชอบ และขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มดังกล่าว แต่กลับเสนอความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบ ใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นหัวหน้าหน่วยงานที่เสนอโครงการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และกำหนดรายละเอียดค่าใช้จ่ายของโครงการดังกล่าว แต่มิได้ตรวจสอบให้รอบคอบว่า ค่าจัดซื้อ เสื่อยูนิฟอร์มเพื่อมอบให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้น มีค่าใช้จ่ายอื่น ที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ทำให้ไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ มิได้กำหนดสัดส่วนความรับผิดในกรณีนี้ไว้เป็นการเฉพาะ จึงปรับเปลี่ยนสัดส่วนได้ ตามความเหมาะสม สำหรับการกำหนดสัดส่วนกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบตาม ข้อ ๔.๒ จ่ายเงินเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือชั้นกลาง หรือผู้ผ่านงาน ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหาย ฉะนั้น ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรจึงควร รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๒๐ ของค่าเสียหาย จำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท จึงไม่เหมาะสมกับระดับความร้ายแรงและไม่เป็นธรรมตามมาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่เรียกให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท จึงไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้พยานหลักฐานเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ใน การพิจารณาทางปกครองก่อนออกคำสั่งข้างต้นมาใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือ จังหวัดชุมพร ที่ ชพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือ ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เฉพาะในส่วนที่ให้ ผู้ฟ้องคดีรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกินกว่า ๓๓๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นต้นไป

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดทำโครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร” (มบ.อบจ.ขพ.) มาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และได้ออกระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยไม่ปรากฏว่ามีข้อทักท้วงจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) เกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่อย่างไรก็ตาม ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้จัดทำโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ผู้ฟ้องคดีจึงได้ให้ฝ่ายพัฒนาสังคมซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกอบรมเสนอโครงการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงมกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๕ รุ่น และขออนุมัติค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมดังกล่าว ซึ่งได้แก่ ค่าอาหารของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าเสื่อยูนีฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ฯลฯ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๙,๖๕๕,๕๐๐ บาท และนายอำนาจ บัวเขียว ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้นได้อนุมัติให้ดำเนินการจัดฝึกอบรมและอนุมัติค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวแล้ว กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความระมัดระวังซึ่งบุคคลในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเช่นผู้ฟ้องคดีพึงต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว หากผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ก็จะไม่สามารถทำให้การบริการสาธารณะตามนโยบายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรบรรลุผล ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว แต่เป็นการดำเนินการตามนโยบายการบริหารราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่มอบหมายให้สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรถือปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ทราบทุกเดือน...

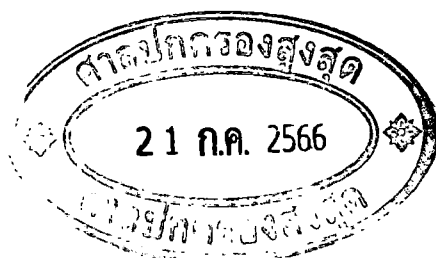
ทราบทุกเดือน นอกจากนี้ ในการปฏิบัติงานตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน
 อบจ. ชุมพร ผู้ฟ้องคดีได้เสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทุกครั้ง และฝ่ายพัฒนาสังคม
 ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามระเบียบและแนวทางปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 อย่างถูกต้องแล้ว โดยโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นโครงการที่ได้
 บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายทั่วไปประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ผ่าน
 ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณากำหนด
 งบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร อย่างถูกต้อง
 และเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว โดยได้คำนึงถึงสถานะการเงินการคลังของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบด้วยแล้ว ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร
 เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร
 จึงไม่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด อีกทั้งกองแผนและงบประมาณ
 ซึ่งมีหน้าที่จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ กองพัสดุและทรัพย์สิน
 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน
 อบจ. ชุมพร และกองคลังซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ความเห็นด้านการเงินก่อนการจัดซื้อจัดจ้างและ
 การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ก็ไม่ได้ทักท้วงการดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรม
 กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงเชื่อโดยสุจริตว่า
 สามารถดำเนินการตามโครงการดังกล่าวได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีภารกิจในความรับผิดชอบ
 จำนวนมากเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
 ซึ่งล้วนเป็นงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญ รวมทั้งความสามารถ
 ในการตัดสินใจที่ละเอียดอ่อน การที่ผู้ฟ้องคดีตัดสินใจผิดพลาดในการดำเนินการตามโครงการ
 จัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้น เกิดขึ้นได้กับเจ้าหน้าที่ทุกคนในสภาพ
 การทำงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถและมีปริมาณงานมาก รวมทั้งงานมีลักษณะซับซ้อน
 ดังนั้น กรณีจึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้
 ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในส่วนที่เรียกให้
 ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท จึงไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างตามหนังสือจังหวัดชุมพร
 ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่ง
 ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า ในทางปฏิบัติการจัดทำหนังสือเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณานั้น เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะจัดทำหนังสือเพียงฉบับเดียวพร้อมลงลายมือชื่อหรือลายมือชื่อย่อเจ้าหน้าที่ผู้ร่างพิมพ์ไว้ข้างท้ายขอบล่างขวาของหนังสือ โดยไม่มีการจัดทำสำเนาฉบับไว้ เว้นแต่เป็นหนังสือที่เป็นการติดต่อระหว่างส่วนราชการ หรือเป็นการติดต่อหน่วยงานอื่นที่มีใช้ส่วนราชการ จึงจะมีการจัดทำสำเนาฉบับเก็บไว้ที่หน่วยงานต้นเรื่องเพื่อเก็บเป็นหลักฐาน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาสั่งการในเรื่องที่เสนอแล้ว ก็จะส่งเรื่องกลับมายังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อทำการจัดเก็บเอกสารไว้ในแฟ้มผลงานของตนและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยไม่มีการจัดเก็บเอกสารไว้ที่สารบรรณกลางแต่อย่างใด ซึ่งหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นมาฉบับเดียวเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาอนุมัติโดยไม่ได้มีการจัดทำสำเนาฉบับ เนื่องจากเป็นการติดต่อภายในหน่วยงาน ดังนั้น หากจะรับฟังว่า นางสาวธัญลักษณ์ เรื่องช่วย เป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และนายอุดม เรียบร้อย เป็นผู้กลั่นกรองงานในฐานะหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม ก่อนเสนอให้ผู้ฟ้องคดีลงนามเสนอปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติ ก็จะต้องปรากฏลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ทั้งสองคนในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ด้วย เช่นเดียวกับหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและร่วมกิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาสมาชิกแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

/และลงวันที่...

และลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง โครงการอบรมสัมมนาจัดตั้งกลุ่มสมาชิกแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายค่าอาหารว่างพร้อมเครื่องดื่ม ค่าอาหารกลางวัน และค่าอาหารเย็น ที่ปรากฏลายมือชื่อของนางสาวธัญลักษณ์เป็นผู้ร่างพิมพ์และนายอุดม เป็นหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบได้พยายาม แสวงหาเอกสารหลักฐานดังกล่าว โดยการมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ ขอสำเนาฎีกา เบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเลขที่คลังรับที่ ๘๑๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ และ เอกสารประกอบการเบิกจ่ายค่าอาหารตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งน่าจะมีหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวด้วย แต่ก็ไม่พบ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนิน โครงการจัดตั้ง “กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร” ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และได้มีการจัด ฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการดังกล่าวต่อเนื่องจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) เคยมีข้อทักท้วงกรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ จำนวน ๘๘๘,๓๑๐ บาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๗๙๔,๘๘๐ บาท ว่าเป็นการเบิก จ่ายเงินงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและให้เรียกเงินจำนวนดังกล่าวส่งคืนคลัง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ได้ตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีข้อทักท้วงว่า การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพรตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรม กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ไม่สามารถเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมได้เนื่องจากไม่ใช่ วัตถุประสงค์ที่จำเป็นต่อการฝึกอบรม จึงให้เรียกเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นได้ว่า การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิก กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการใช้งบประมาณมากกว่าในปีงบประมาณที่ผ่านมา นั้น เป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ฟุ่มเฟือยและเกินความจำเป็นโดยไม่คำนึงถึงความคุ้มค่า และ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติ ดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอนุมัติ หนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร

/สำนักปลัด...

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เสนอผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สินเพื่อดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์ม และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ทั้งยังลงชื่อเป็นผู้เบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ วันที่คลังรับ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นค่าเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จำนวนเงิน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท กรณีจึงยอมรับฟังได้ว่า ในการดำเนินการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์ม มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องโดยเป็นผู้ตรวจสอบและเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาอนุมัติ มิใช่ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือผู้บังคับบัญชาชั้นกลางซึ่งเป็นผู้ผ่านงาน ฉะนั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และเป็นผู้ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมดังกล่าว ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังโดยไม่ตรวจสอบว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการฝึกอบรม และสามารถเบิกจ่ายได้ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือไม่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายต้องเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื่อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยผิดระเบียบ เป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง (ผู้ตรวจสอบ/เสนอความเห็น) ไว้ร้อยละ ๖๐ ของความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีตามแนวทางในหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าว ประกอบกับคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในกรณีนี้แล้ว เห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นให้ยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มอบหมายให้นายอุดม เรียบร้อย นักบริหารงานทั่วไป ๒ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม มีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุม ดูแล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในฝ่ายและรับผิดชอบงานฝึกอบรมสัมมนา ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของฝ่ายพัฒนาสังคม และมอบหมายให้นางสาวธัญลักษณ์ เรืองช่วย เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไประดับ ๕ มีหน้าที่รับผิดชอบงานโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยขั้นตอนการเสนอขออนุมัติให้จัดการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และขออนุมัติจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมดังกล่าว มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ ๑ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการจัดทำหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) โดยลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ร่างพิมพ์ไว้ที่มุมล่างขวาของหนังสือ และเสนอหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคม ขั้นตอนที่ ๒ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคมมีหน้าที่ตรวจสอบและกลั่นกรองหนังสือที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการเสนอ หากเห็นว่าถูกต้องก็จะลงลายมือชื่อหัวหน้าฝ่ายไว้ที่มุมล่างขวาของหนังสือด้านบนลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ร่างพิมพ์แล้วจึงเสนอให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณา ขั้นตอนที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบหนังสือที่ฝ่ายพัฒนาสังคมเสนอและลงนามในหนังสือดังกล่าวในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ขั้นตอนที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีเสนอหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรพิจารณาให้ความเห็นชอบตามลำดับการบังคับบัญชาก่อนเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอนุมัติต่อไป ขั้นตอนที่ ๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติให้ดำเนินการตามที่เสนอแล้วก็จะส่งหนังสือดังกล่าวกลับมายังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการจะทำหนังสือถึงกองพัสดุและทรัพย์สินขอให้ดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว โดยเสนอผ่านหัวหน้าฝ่ายพัฒนาสังคมและผู้ฟ้องคดี และขั้นตอนที่ ๖ เมื่อผู้ฟ้องคดีลงนามในหนังสือถึงกองพัสดุและทรัพย์สินเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการก็จะดำเนินการจัดทำสำเนาเอกสารประกอบหนังสือขออนุมัติให้จัดซื้อดังกล่าวและส่งให้กองพัสดุและทรัพย์สินพิจารณาดำเนินการต่อไป

/ซึ่งในขั้นตอน...

ซึ่งในชั้นตอนนี้เอง หากพบมุกขวาล่างของหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนา สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) ก่อนจะนำไปถ่ายสำเนา ก็จะทำให้ลายมือชื่อที่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องลงไว้บนมุกขวาล่างของหนังสือหายไป เพื่อให้ดูเหมือนว่าตนไม่ใช่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากในขณะนั้นได้รับทราบเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) กรณีการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตามโครงการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในปีงบประมาณที่ผ่าน ๆ มาแล้ว โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการจะเก็บหนังสือฉบับจริงไว้จนดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจึงทำลายหรือชุกซ่อนเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ทั้งหมด เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) เข้าตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ตรวจสอบเพียงเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวเฉพาะที่เก็บไว้ที่กองพัสดุและทรัพย์สินและกองคลังเท่านั้น และคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ก็ไม่พบหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เก็บไว้ที่ฝ่ายพัฒนาสังคม สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ด้วยเหตุที่เอกสารดังกล่าวน่าจะสูญหายไปแล้ว และผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งคัดค้านในประเด็นนี้ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และในคำอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือที่ ขพ ๕๑๐๒๙/๑๗๔๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ไม่ปรากฏเอกสารเกี่ยวกับโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นอกเหนือจากที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแต่อย่างใด ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดสามารถสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าวได้โดยการเรียกให้เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในห้องเดียวกันกับฝ่ายพัฒนาสังคม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปและฝ่ายบริหารงานบุคคล มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติม แต่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกลับเรียกเจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยเฉพาะนายอุดมและนางสาวธัญลักษณ์ ซึ่งเมื่อไม่ปรากฏหลักฐานสำเนาหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖

/พฤศจิกายน ๒๕๕๐...

พศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่มีลายมือชื่อของตนในฐานะหัวหน้าฝ่ายและเจ้าหน้าที่ผู้ร่างพิมพ์ บุคคลทั้งสองจึงปฏิเสธว่าไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องและไม่ได้รับผิดชอบการดำเนินการตามหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งสาเหตุที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงด้วยความเร่งรีบเนื่องจากขณะนั้นเหลือระยะเวลาในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพียง ๓๐ วัน ก่อนที่อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดจะครบกำหนดสิบปีนับแต่วันทำละเมิด การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่ดำเนินการแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อพิสูจน์หาตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในฐานะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำละเมิดในกรณีนี้ แต่กลับเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี

ในการจัดฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. สงขลา เป็นโครงการตามนโยบายการพัฒนาด้านสังคมโดยการส่งเสริมคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม และนโยบายการพัฒนาด้านการเมืองการบริหารโดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ และสอดคล้องกับนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่กำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีให้มีความคิดริเริ่ม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนมีความรู้ในการประกอบอาชีพและมีความรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ ... (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น... (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป้าหมายหลักในการจัดทำโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แก่ ๑. เพื่อให้สตรีผู้มีจิตอาสาจากทุกหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอในจังหวัดชุมพรร่วมเป็นหูเป็นตา และแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความเดือดร้อนและความต้องการ

/ของประชาชน...

ของประชาชนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ซึ่งจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็วกว่าการมีเพียงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรที่มีพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมหลายตำบล และ ๒. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้รับทราบถึงบทบาทหน้าที่และภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อนำไปประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะเป็นการประหยัดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์มากกว่าช่องทางอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้ทราบได้ว่าใครเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อสร้างความเป็นระเบียบและความภาคภูมิใจให้แก่สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการตอบแทนที่ได้ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม จึงถือเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการกำหนดถ้อยคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการตีความหมายของถ้อยคำว่า “ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม” แตกต่างกัน ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพรมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม อันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยสุจริต หากทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ย่อมเห็นได้ว่าความเสียหายดังกล่าวมีส่วนเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานทางปกครองหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม จากการที่กำหนดถ้อยคำตามระเบียบข้างต้นไว้ไม่ชัดเจนและทำให้ผู้ฟ้องคดีใช้ดุลพินิจผิดพลาด ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) เคยมีข้อทักท้วงกรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ จำนวน ๘๘๘,๓๑๐ บาท และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๗๙๔,๘๘๐ บาท ว่าเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและให้เรียกเงินจำนวนดังกล่าวส่งคืนคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีก็ยังฝืนจัดทำโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และมีการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวอีกนั้น ผู้ฟ้องคดียืนยันว่าไม่ได้จงใจฝ่าฝืนดำเนินการตามโครงการดังกล่าวโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการแต่อย่างใด แต่ผู้ฟ้องคดีเพียงจะได้รับทราบข้อทักท้วงการตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือที่ ตผ ๐๐๔๑ สฎ/๑๐๒๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ภายหลังจากที่ได้มีการดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามแก้อุทธรณ์โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า การจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการดำเนินการตามนโยบายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ว่าด้วยกลุ่มแม่บ้านองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยผู้ฟ้องคดีได้ใช้ดุลพินิจผิดพลาดไป เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีภารกิจในความรับผิดชอบจำนวนมากเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทุกครั้ง นั้น เห็นว่า ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ นว ๘๙/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่อง ข้าราชการอ้างว่าไม่รู้กฎหมายและระเบียบแบบแผนในหน้าที่ ซึ่งได้แจ้งเวียนให้หน่วยงานราชการทราบ ว่า ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติว่า ข้าราชการผู้มีหน้าที่ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดจะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนข้อบังคับอันตนจะต้องปฏิบัติและอยู่ในหน้าที่ของตนมิได้ การที่ข้าราชการปฏิบัติงานไม่ชอบด้วยกฎหมายระเบียบแบบแผนก็ดี หรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนกำหนดก็ดี ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย หรือหย่อนสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษตามควรแก่กรณีต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรย่อมต้องรู้กฎหมายและระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นอย่างดีและจะต้องตรวจสอบงานที่เจ้าหน้าที่ได้เสนอผ่านตนว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและสามารถดำเนินการได้หรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอนุมัติ หนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ชพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เสนอผู้อำนวยการกองพัสดุและทรัพย์สินเพื่อดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาสังคมเสนอ รวมทั้งลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ชพ ๕๑๐๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งฎีกาเบิกเงินเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ลงนามในฐานะผู้เบิกในใบรับรองผู้เบิก (แบบ ๖ ก) แบบงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา (แบบ ๔) และฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑

/เลขที่คลัง...

เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เพื่อจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้แก่ผู้ชายเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบว่า การเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวเพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมที่สามารถดำเนินการได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และเป็นการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่เป็นไปตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังแม้เพียงเล็กน้อย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็คงไม่ต้องจ่ายเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ชายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าว พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กองแผนและงบประมาณซึ่งมีหน้าที่จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ กองพัสดุและทรัพย์สิน หน่วยงานที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และกองคลังซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ความเห็นด้านการเงินก่อนการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณไม่ได้ทักท้วงการดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงเชื่อโดยสุจริตว่าสามารถดำเนินการตามโครงการดังกล่าวได้ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรย่อมต้องทราบกฎหมาย ระเบียบ และแนวปฏิบัติของทางราชการ แม้กองแผนและงบประมาณ กองพัสดุและทรัพย์สิน และกองคลัง จะมีได้ทักท้วงหรือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงกฎหมาย ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ผู้ฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาหาความรู้เพื่อจะได้สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ สรุปความได้ว่า ข้อบกพร่องค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานที่กองตรวจสอบระบบการเงินบัญชีท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้รวบรวม ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่าได้มีการแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามแล้วนั้น หากพิจารณาเอกสารดังกล่าวข้อ ๓ ระบุว่าเป็นการตรวจสอบโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานบุคคลภายนอกระหว่างวันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๑๓

/พฤษภาคม ๒๕๕๕...

พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่ได้ดำเนินโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยในวันประชุมปรึกษา เพื่อมีคำพิพากษาศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และคำชี้แจงแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แถลง นโยบายบริหารราชการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านสังคมและการเมืองการบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพร ข้อ ๕.๘ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสในสังคม และข้อ ๖.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการ ฝึกอบรมสมาชิกแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ไว้ในหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ รายการที่ ๑๒ ประเภทรายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้น ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรง ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้จัดทำโครงการจัดตั้งและฝึกอบรม กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงนามอนุมัติโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ลงนาม ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการ ฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขออนุมัติดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมสมาชิก กลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๕ รุ่น ผู้เข้าอบรมสัมมนา ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชุมพร ฯลฯ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๙,๖๕๕,๕๐๐ บาท พร้อมแนบรายละเอียด ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมแต่ละรุ่น ดังนี้ ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าตอบแทนวิทยากร รวมถึง ค่าเสียยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ตัวละ ๓๖๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท เสนอต่อปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติในวันเดียวกัน จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ลงนาม ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหาร

/ส่วนจังหวัดชุมพร...

ส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและ
 ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน ถึงกองพัสดุและทรัพย์สินเพื่อขอให้ดำเนินการ
 จัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและ
 ฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร รวม ๕ รุ่น จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว กองพัสดุและทรัพย์สิน
 จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม
 แม่บ้าน อบจ. ชุมพร จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
 ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม
 ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการ
 ฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขออนุมัติ
 เปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในส่วน
 ค่าเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้านจำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ปรับลดราคาเฉลี่ยตัวละ ๓๓๐ บาท รวมเป็นเงิน
 จำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ลงนามอนุมัติในวันเดียวกัน จากนั้น ได้มีการ
 ดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยวิธีประกาศสอบราคา และมีการทำสัญญา
 ซื้อขายเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว เป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท
 กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บีแอนด์ที ชุมพรกรุ๊ป ซึ่งเป็นผู้ชนะการสอบราคา ตามบันทึกตกลงซื้อขาย
 เลขที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้เบิก
 ในใบรับรองของผู้เบิก (แบบ ๖ ก) แบบงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา (แบบที่ ๔) และ
 ฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑
 วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ และมีหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร
 ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งฎีกาเบิกเงินเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน
 อบจ. ชุมพร เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติ และได้มีการจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 บีแอนด์ที ชุมพรกรุ๊ป ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๐๒ เลขที่ ๐๗๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑

ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๓ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี)
 ได้ตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ
 มีหนังสือ ลับ ที่ ตผ ๐๐๔๑ สฎ/๑๘๙๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ รายงานผลการตรวจสอบ
 โดยมีข้อสังเกตประกอบการตรวจสอบ ข้อ ๔.๒ ประกอบกับแบบ ส.๒ ความว่า กรณีการเบิกจ่ายเงิน
 เป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บีแอนด์ที ชุมพรกรุ๊ป
 จำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑
 ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ไม่สามารถเบิกจ่าย
 จากเงินงบประมาณได้ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖
 กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ เรื่อง การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย นอกจากนั้น ยังไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายอื่น

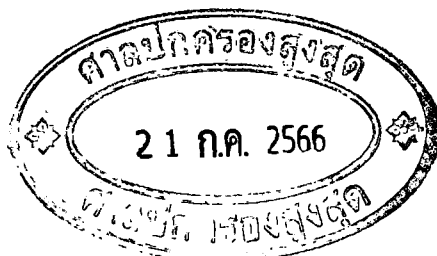
/ที่จำเป็น...

ที่จำเป็นในการฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ เนื่องจากแม้ไม่มีการมอบ
 เสี่ยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ก็สามารถดำเนินการให้เป็นไป
 ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ได้ จึงให้เรียกเงินจำนวน
 ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสี่ยูนิฟอร์มดังกล่าวส่งคืนคลัง
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๒๗๙/๒๕๖๐
 ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
 กรณีดังกล่าว ต่อมา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมีรายงานผลการสอบสวน
 (สล.๒) ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สรุปความได้ว่า แม้ไม่มีการจัดซื้อ
 เสี่ยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและ
 ฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร การฝึกอบรมดังกล่าวก็สามารถดำเนินการให้บรรลุ
 วัตถุประสงค์ของโครงการได้ ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสี่ยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร
 จึงไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบ
 กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙
 และไม่สามารถเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
 การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล ไม่เป็นไปตาม
 วัตถุประสงค์ของโครงการ และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากไม่ได้มี
 วัตถุประสงค์เพื่อการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ
 ผู้ด้อยโอกาส ตามมาตรา ๑๗ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้งไม่สามารถเบิกจ่ายเป็นค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย
 ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗/ว ๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖
 เรื่อง การเบิกจ่ายค่าวัสดุเครื่องแต่งกาย ค่าจัดซื้อเสี่ยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ดังกล่าว
 จึงไม่สามารถนำมาเบิกจากทางราชการได้ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน
 จำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท โดยมีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 จำนวน ๙ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดี ในส่วนของผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดชุมพร และเป็นผู้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร รวมทั้ง
 ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน
 งบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสี่ยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับ
 การฝึกอบรมดังกล่าว มีหน้าที่ต้องจัดทำโครงการให้ถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปตามระเบียบ
 กฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด แต่ผู้ฟ้องคดีกลับกำหนดค่าใช้จ่ายในการ

/ฝึกอบรม...

ฝีกอบรมเป็นค่าเสี่ยูนีฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้กับผู้เข้ารับการฝีกอบรม โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นและประหยัดเพื่อประโยชน์ในการจัดฝีกอบรมตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ประกอบข้อ ๑๕ วรรคสองของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝีกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือไม่ และอยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๗ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เป็นค่าใช้จ่ายที่สอดคล้องและเป็นไปตามหลักการและเหตุผล และวัตถุประสงค์ของโครงการจัดตั้งและฝีกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพรหรือไม่ และสามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายต้องเบิกจ่ายเงินงบประมาณโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนการกระทำของตนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นฟ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จึงวินิจฉัยสั่งการตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเสนอเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ให้เจ้าหน้าที่จำนวน ๙ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ววินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกินกว่า ๓๓๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นจึงอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีนี้

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือจังหวัดชุมพร ที่ ชพ ๐๐๒๓.๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้น ทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐ มีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง วรรคสอง บัญญัติว่า สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับ ความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้ เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้ วรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิด หรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วน แห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วย วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดใช้ ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น และมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้อง ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่ เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้ เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

/คดีจึงมีปัญหา...

คดีจึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกรณีการเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อบอบให้ผู้เข้ารับการศึกษาอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดแล้ว ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หรือไม่ เพียงใด

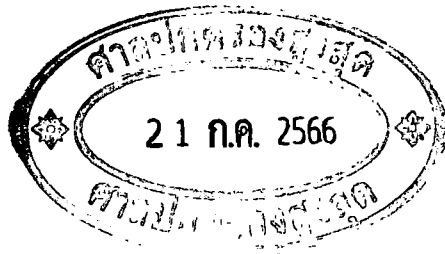
พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้ (๑) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย (๒) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (๓) สนับสนุนสภาพตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น (๔) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (๕) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น (๖) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘ เฉพาะภายในเขตสภาตำบล (๗) คຸ້ມຄອງ ดູແລ และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (๗ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (๘) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (๙) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้... (๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๘) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น... (๒๗) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดว่า ในระเบียบนี้... “การฝึกอบรม” หมายความว่า การอบรม การประชุมทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาทางวิชาการหรือเชิงปฏิบัติการ การบรรยายพิเศษ การฝึกศึกษา การดูงาน การฝึกงาน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยมีโครงการหรือ

/หลักสูตร...

หลักสูตรและช่วงเวลาจัดที่แน่นอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ “ผู้เข้ารับการฝึกอบรม” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือบุคคลภายนอกที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการจัดขึ้น ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม ได้แก่... (๘) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม... วรรคสอง กำหนดว่า ค่าใช้จ่ายตาม (๑) ถึง (๑๐) ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง โดยประหยัดเพื่อประโยชน์ในการฝึกอบรม และข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่องหนี่ผู้กผันได้แต่เฉพาะที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

แม้โครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จะถือเป็นการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น และการส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งเป็นการจัดทำกิจการอื่นอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๑๗ (๗) (๘) และ (๒๗) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ตาม แต่ในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ด้วย หากพิจารณาการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการดังกล่าวแล้ว ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้แก่ สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร คณะผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร โดยมีการกำหนดช่วงเวลาจัดที่แน่นอนระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงมกราคม ๒๕๕๑ จำนวน ๕ รุ่น และไม่มี การรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ การฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ดังกล่าว จึงเป็นการฝึกอบรมตามคำนิยามในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมตามโครงการข้างต้นจึงต้องถือปฏิบัติตามหมวด ๒ ค่าใช้จ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้จัดฝึกอบรมที่จัดในประเทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว สำหรับ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) นั้น ย่อมหมายถึงค่าใช้จ่ายสำหรับรายการสำคัญที่ต้องมีหรือขาดไม่ได้ในการจัดฝึกอบรม หากไม่มีรายการดังกล่าวจะทำให้

/การจัดฝึกอบรม...

การจัดฝึกอบรมในครั้งนั้นไม่อาจดำเนินการได้หรือทำให้การอบรมนั้นไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เมื่อการอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เป็นการดำเนินการตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อยกฐานะบทบาทของหญิงให้ทัดเทียมกับชายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความรักสามัคคีของกลุ่มแม่บ้านในระดับรากหญ้า คือ หมู่บ้าน ตำบล เพื่อให้แม่บ้านเข้ารับการอบรม เรียนรู้ ความเป็นผู้นำของสตรียุคใหม่ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ฯลฯ และเพื่อให้แม่บ้านมีความเข้าใจในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมแก้ปัญหากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใต้หลักปรัชญาการพัฒนาโดยยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง และมีวิธีการดำเนินการโดยวิทยากรบรรยายให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมและมีการศึกษาดูงานนอกเขตจังหวัด เพื่อนำความรู้ที่ได้มาจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จึงมิใช่วัสดุหรืออุปกรณ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อการจัดฝึกอบรมดังกล่าว แม้ไม่มีเสื้อยูนิฟอร์ม มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม การฝึกอบรมดังกล่าวก็สามารถดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้ ดังนั้น ค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จึงมิใช่ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าวเป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่บุคคลเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่การจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยส่วนรวม กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมแม่บ้าน อบจ. ชุมพร จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย

เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๕๕/๒๕๔๙ เรื่อง หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙

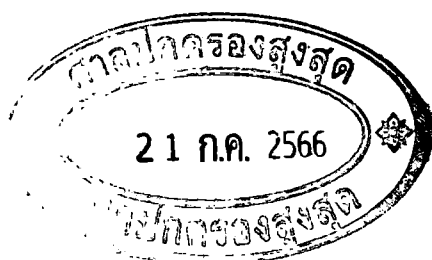
/มีหน้าที่...

มีหน้าที่ในการบังคับบัญชาการปฏิบัติราชการของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นส่วนราชการผู้รับผิดชอบโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยหน้าที่ในการบังคับบัญชาการปฏิบัติราชการนั้นย่อมรวมถึงการตรวจสอบและกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ หนังสือสั่งการ และแนวทางปฏิบัติของทางราชการ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ในเบื้องต้นก่อนว่า ค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร นั้นเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือไม่ และเป็นกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ แต่ในการดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ตามโครงการดังกล่าวนี้ ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรกลับลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการจัดฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) เสนอต่อปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติตามลำดับการบังคับบัญชา โดยได้แนบรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร แต่ละรุ่น ซึ่งรวมทั้งค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มจำนวน ๕,๐๐๐ ตัว ราคาตัวละ ๓๖๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เสนอต่อปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติตามลำดับการบังคับบัญชา โดยได้แนบรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาของแต่ละรุ่น ในส่วนค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มีการปรับลดราคาเหลือตัวละ ๓๓๐ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เพื่อให้กองพัสดุและทรัพย์สินดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว พร้อมแนบเอกสารประกอบการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์ม อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะผู้เบิกในใบรับรองของผู้เบิก (แบบ ๖ ก) แบบงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา (แบบที่ ๔) และฎีกาเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๗/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ วันที่คลังรับที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑

/และลงนาม...

และลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอส่งฎีกาเบิกเงินเสี้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร อันนำไปสู่การเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสี้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร มอบให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๕,๐๐๐ ตัว เป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ขายเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้วินิจฉัยไปแล้วข้างต้นว่า เป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบให้ละเอียดถี่ถ้วนว่าค่าจัดซื้อเสี้อยูนิฟอร์มดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สามารถเบิกจ่ายได้หรือไม่ แม้ถ้อยคำว่า “ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม” จะเป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่ชัดเจน อันทำให้ผู้ฟ้องคดีมีดุลพินิจในการวินิจฉัยว่าค่าใช้จ่ายใดเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมก็ตาม แต่กรณีค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสี้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เพื่อมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการดังกล่าว นั้น วิญญูชนทั่วไปย่อมเข้าใจได้ว่าไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมทั่วไป คือ การให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม แม้ไม่มีการมอบเสี้อยูนิฟอร์มดังกล่าวให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ก็ยังสามารถดำเนินการให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวได้ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในฐานะหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นผู้เสนอโครงการเช่นผู้ฟ้องคดีพึงต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเช่นว่านั้นแม้เพียงเล็กน้อย ผู้ฟ้องคดีย่อมเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเสี้อยูนิฟอร์มดังกล่าวไม่เป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรม ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง (๘) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ตามข้อ ๖๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นผลโดยตรงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการที่ต้องเบิกจ่ายเงินงบประมาณโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยในประการต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพียงใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม (จำนวน ๕ รุ่น) และหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ฝ่ายพัฒนาสังคม ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงกำหนดการและค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยได้แนบรายละเอียดค่าใช้จ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ราคาตัวละ ๓๓๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท โดยปรากฏลายมือชื่อนายวีรพงศ์ สงวนหงส์ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ลงนามผ่านเรื่องดังกล่าว และลายมือชื่อนายอำนาจ บัวเขียว ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ลงนามอนุมัติ อีกทั้งผู้ฟ้องคดียังได้ลงลายมือชื่อในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๖๑๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ขอความเห็นชอบและขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน เพื่อแจ้งให้กองพัสดุและทรัพย์สินดำเนินการจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มจำนวน ๕,๐๐๐ ตัว รวมทั้งได้ลงนามในฐานะผู้เบิกในใบรับรองของผู้เบิก (แบบ ๖ ก) แบบงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา (แบบที่ ๔) ฎีกาเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิกที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เลขที่คลังรับที่ ๗๓๘/๒๕๕๑ วันที่คลังรับ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ และลงนามในหนังสือสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ขพ ๕๑๐๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ส่งฎีกาเบิกจ่ายเงินฉบับดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาอนุมัติฎีกา โดยปรากฏลายมือชื่อนางจินตนา แทนบำรุง ผู้อำนวยการกองคลัง ลงนามผ่านเรื่องดังกล่าว และลายมือชื่อนายสมบุรณ์ พรหมมาศ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ผู้เสนอโครงการ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้เสนอความเห็น ไม่ว่าจะผู้ฟ้องคดีจะได้ร่างโครงการรวมทั้งรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการและหนังสือต่าง ๆ ด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาเป็นผู้ดำเนินการให้ก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีมิใช่ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและชั้นกลาง หรือผู้ผ่านงาน แต่อย่างใด โดยที่หนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ได้กำหนดแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบกรณีการใช้จ่ายเงินผิดระเบียบโดยจ่ายเกินสิทธิ/ไม่มีสิทธิ/ผิดระเบียบ ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องโดยเป็นผู้ตรวจสอบหรือเสนอความเห็นรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและชั้นกลางหรือผู้ผ่านงานกับผู้บังคับบัญชาชั้นสูงหรือผู้อนุมัติรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ ของความเสียหาย ทั้งนี้ การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตามหนังสือกระทรวงการคลังดังกล่าวเป็นเพียงเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นเท่านั้น

/หากมีข้อเท็จจริง...

หากมีข้อเท็จจริงหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแตกต่างไปจากแนวทางข้างต้น หน่วยงานของรัฐย่อมสามารถปรับเปลี่ยนสัดส่วนใหม่ได้ตามความเหมาะสม ประกอบกับเมื่อพิจารณารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๒๗๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่า กรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร โดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการซึ่งทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท นั้น มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๙ คน โดยกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ผู้เสนอขออนุมัติดำเนินการจัดฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร และผู้เบิกค่าใช้จ่ายเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร ให้รับผิดในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวนดังกล่าว และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้รับผิดในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน เมื่อไม่ปรากฏว่าความเสียหายในกรณีนี้เกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม จึงไม่มีกรณีที่จะต้องหักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออก ตามมาตรา ๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และเป็นกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เฉพาะส่วนของตนตามมาตรา ๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว สำหรับในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร และได้เสนอโครงการจัดตั้งและฝึกอบรมกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร เสนอขออนุมัติดำเนินการจัดฝึกอบรมสัมมนาสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน อบจ. ชุมพร รวมทั้งเสนอให้อนุมัติการจัดซื้อและเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจัดซื้อเสื้อยูนิฟอร์มดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการจัดฝึกอบรมและสามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ ทั้งที่หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังแม้เพียงเล็กน้อยย่อมสามารถป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ เมื่อคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในกรณีนี้แล้ว เห็นว่าการที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในอัตราร้อยละ ๓๐ ของความเสียหายจำนวน ๑,๖๕๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท นั้น เหมาะสมและเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีแล้วตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ในการออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินจำนวน

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดข้างต้น ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ในส่วนที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวน ๔๙๕,๐๐๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเช่นเดียวกันกับคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามฟังขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ที่ ๑๐๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือ ที่ ขพ ๐๐๒๓.๔/๒๘๓๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เกินกว่า ๓๓๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นต้นไป นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นายประสาธ พงษ์สุวรรณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมตรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรังสิกร อุปพงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย กิจสนาโยธิน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสิริภัทร โชควิเศษชัยสิทธิ์

